

Publicerad 2009-01-03 15:51 av sophie på väg
om yta, illusioner och det som verkligen betyder något

längs themsens strand

längs themsens strand går hon, ensam den här gången. av nödvändighet och av frihet. vattnet reflekterar den blygrå himlen och blandas till brungrå trögflytande sörja. förorenad skulle hennes bror säga senare. han visste

inte vad förorenad var, han såg aldrig längre än ögonen räckte. och ibland såg han sin insida på andras utsida.

och delfiner kan simma i sundet också.

foton från fjärran länder visas i ett galleri. hon går in, skyddad från kylan och ser sina drömmar upphängda på väggar. andra drömmer samma drömmar som hon, färgglada och mättade. vissheten ger henne kraft att fortsätta.

och även pizza kan tillagas i kärlek.

hon går samma vägar i sina egna fotspår. som för att återerövra, återta, återfinna. den här gången regnar det. Då sken solen från tjugogradig himmel och våren var tidig och fräknarna började synas på hennes armar. den här gången bor hon på hotell, som är precis lika sjaskigt som någon studio med mystiska lukter och konstiga utslag på väggarna.

och solen skiner i sverige också.

hon går på museum och ser kvinnoporträtt av en kanadensisk artist som har bytt bana och tycker om dem. hon ser andra bilder och sina egna. hon köper en bok med ett hjärta på och lovar att alltid följa sitt eget. hon åker tunnelbana och älskar det. hon går in på HMV som om det vore 1993 och köper skivor. fast inte tio den här gången. tre.

och hon lovar att inte svika sig själv igen.

och hon misslyckas.

och hon lovar igen. för hon tror på att om hon kunde hitta sitt eget hjärta på botten av themsen, så kan hon hitta det var som helst.

och hon slarvar inte bort det så lätt längre.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren sophie på väg med Poeter.se id #12942 innehar upphovsrätten